

Απόηχος εμβατηρίου
Ενόψει της εθνικής σχιζοφρένειας (28.10)
(του Γιάννη Κατσιλάμπρου)

Είναι τόσο απλό.
Τόσο φανερά λάθος και παράλογο.
Πανηγυρίζοντας την άρνηση και τη νίκη επί του Ιταλικού φασισμού,
αντί να τον κρατάμε μακριά μας,
τον βάζουμε μέσα μας,
φανατίζοντας και οικοδομώντας έναν τυφλό και καταστροφικό εθνικισμό.
Συμπερασματικά: Μας ενοχλεί το άδικο του φασισμού μόνο όταν δε μας ευνοεί.
Στόχος μας είναι η αλλαγή των ρόλων και όχι η διαγραφή ενός λάθους.
Και το χειρότερο: τυφλώνουμε και τα παιδιά μας.
Διαιωνίζουμε το κακό, βάζοντάς τα τεχνιέντως να ακολουθούν τον λάθος δρόμο.
«Όσο και να σε προσβάλουν με τη στάση τους απέναντί σου αυτό το έθνος και
αυτοί οι πολιτικοί,
εσύ μη νοιάζεσαι.
Ντύσου τσολιάς. Ζήτω η Ελλάς!
Ανέμισε το πλαστικό σημαιάκι.
Είδες τι ωραία που είναι!
Είδες τι ωραία είναι να χάνεις το δικό σου βήμα μέσα στο βήμα της παρέλασης!
Ούτε που χρειάζεται να κουράζεσαι και να σκέφτεσαι που θέλεις να πας.
Θα σε πάμε εμείς εκεί που «πρέπει να θέλεις».
Ούτε που χρειάζεται να ακούς την εσωτερική σου φωνή.
Θα σου λέμε εμείς αυτό που «πρέπει να ακούς».
Κι εκεί, τη στιγμή που θα περνάς μπροστά από τους -ως επί τω πλείστον- προδότες
επισήμους,
«κεφαλή δεξιά», μην το ξεχνάς
και φώναξε δυνατά «Ζήτω η Ελλάς».
Φώναξέ το δυνατά, με όλη την ύπαρξη της ψυχής σου.
(Τι νόμισες; Η ψυχή δεν είναι δική σου. Εθνική είναι η ψυχή σου.)
Φώναξέ το δυνατά για να κρύψεις την φωνή σου.
Φώναξέ το δυνατά για να μην ακούσεις τη λογική σου,
που ματαιίως προσπαθεί να σε σώσει,
επισημαίνοντας με ευγένεια το αυτονόητο:
Είναι λάθος, είναι παράλογο, είναι τρελό.
Είναι εθνική σχιζοφρένεια.»

Το γερμανικό στρατιωτικό εμβατήριο Έρικα γράφτηκε το 1930 και κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο καθοδήγησε με τον ρυθμό του ολόκληρες στρατιές ναζιστών. Δυστυχώς, ακόμα και σήμερα, συνεχίζει να ακούγεται, άλλοτε καμουφλαρισμένο και άλλοτε απροκάλυπτα.

Άλλοτε στις πλατείες και άλλοτε μέσα μας...

Θέλει προσοχή, διότι κάποιες φορές μπορεί να πιάσουμε τον εαυτό μας να ψιθυρίζει ασυνείδητα τον βολικό ρυθμό του.

Ας μην ξεχνάμε ότι «ο φασισμός δεν είναι ιδεολογία, αλλά νοοτροπία. Ακόμα και ένας αντιεξουσιαστής, ένας αναρχικός ή ένας αριστερός μπορεί να είναι φασίστας» (Τζίμης Πανούσης).

Επίσης, ας μην ξεχνάμε ότι η μη συνανθρώπινη στάση προς τον πλησίον είναι μία ευθεία βολή πρώτιστα προς τον εαυτό μας και τη μικρή ζωή μας. «Η κακία είναι μία ανοησία για εκείνους που δεν έχουν καταλάβει ότι δε ζούμε για πάντα» (Αριστοτέλης).

Είδα την Έρικα στην πλατεία

(Στίχοι - Μουσική: Γιάννης Κατσιλάμπρος

<https://www.youtube.com/watch?v=HXZYUKAWYrY&t=39s>)

Σημαιοστόλιστη

Ναι, ναι σημαιοστόλιστη και κιτς,
την είδα στην πλατεία
είναι λέει εθνική εορτή
πρέπει να κάτσεις προσοχή
βάλε το χέρι σου στο μέρος της καρδιάς σου

Ένας επίσημος

Ναι, ένας σάπιος άνθρωπος
με βήμα αργό στο ηρώων ανεβαίνει
συγκινημένοι συμπονούν
έναν προδότη όλοι κοιτούν
το στέφανον να καταθέτει

Στραβώνουν τα ωραία μας παιδιά τα στραβώνουν
πωρώνουν, με μίσος καρδιά σε φιμώνουν,
φανατίζουν τη φιλόξενη ψυχή φυλακίζουν
μας αφοπλίζουν, την ωραία ανθρωπιά τη γκρεμίζουν

Στοιβάζουν, τα ωραία μας παιδιά τα στοιβάζουν
σε σειρές, με βήμα κοινό τα θυσιάζουν
κι αν αντιδράσουν, το μίσος του έθνους θα δοκιμάσουν
κι αν παρελάσουν, στα «Ζήτω» τη φωνή τους θα χάσουν

Είναι του έθνους οι πιστοί, είναι του έθνους οι τυφλοί
χωρίς ντομάτα και ψωμί, αντέχουν

Κι αν δεν υπάρχουν οι μισθοί και αν πουλήθηκε η ζωή
ποτέ του έθνους οι πιστοί δε βλέπουν

Ελευθερίας η γιορτή, όλοι εκεί μα λείπει αυτή
μα πάντα του έθνους οι πιστοί, δε βλέπουν
Ελευθερίας η γιορτή, όλοι εκεί μα λείπει αυτή
μα πάντα του έθνους οι πιστοί, δε βλέπουν

Χωρίς ντομάτα μπορεί να κρατηθούν,
αρκεί τα σημιαίκια να κουνούν
Αφήστε τα εμβατήρια να ηχούν
την αλήθεια δεν θέλουνε να ακούν